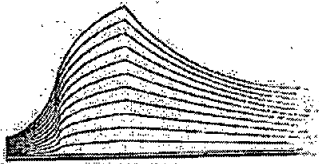

Kopie

Afgeleverd aan: Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Repertoriumnummer
2016/ 404
Datum van uitspraak
4 februari 2016
Rolnummer
2015/AB/213

Uitgifte

Uitgerekt aan
op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

zevende kamer

Arrest

COVER 01-00000366574-0001-0006-01-01-1

OCMW - andere
tegensprekelijk arrest (art. 747, § 2, Ger. W.)
definitief
kennisgeving per gerechtsbrief (art. 580, 8°, Ger. W.)

I

appellante, die niet verschijnt, noch wordt vertegenwoordigd,

tegen

OPENBAAR CENTRUM VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN VAN HOEILAART, met zetel te
1560 HOEILAART, Jan van Ruusbroecpark, geïntimeerde, vertegenwoordigd door mr.
NAGELS Dimitri, advocaat te 3300 TIENEN, Goossensvest 36.

*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op tegenspraak op 29 januari 2015 door de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel, 16e kamer (A.R. 3418/14),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 3 maart 2015,
- de neergelegde conclusie,
- de voorgelegde stukken.

*

Voor het OCMW werden de middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 7 januari 2016, waarna de debatten werden gesloten, het openbaar

ministerie een mondeling advies heeft gegeven, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak gesteld op heden.

*

DE FEITEN EN DE RECHTSPLEGING.

1.
Mevrouw D van Nederlandse nationaliteit, maar die sinds minstens 2012 in België verblijft, genoot bij het ocmw Hoeilaart van een zogenaamd referentie-adres¹, waarop zij, bij gebreke van een vaste verblijfplaats, haar briefwisseling kon ontvangen.

Op 10 juni 2014 heeft het ocmw Hoeilaart beslist dit referentieadres stop te zetten, omdat mevrouw D zich niet hield aan de vooropgestelde voorwaarden, naliet haar briefwisseling op te halen en ook al een zekere tijd niet meer in België bleek te verblijven.

2.
Bij verzoekschrift van 6 oktober 2014 heeft mevrouw D deze beslissing betwist voor de arbeidsrechtbank te Brussel.

Bij vonnis van 29 januari 2015, ter kennis gebracht aan mevrouw D bij gerechtsbrief, aangeboden op 4 februari 2015, heeft de arbeidsrechtbank de vordering onontvankelijk verklaard wegens schending van de wetgeving op het gebruik der talen in gerechtszaken.

3.
Per fax van 27 februari 2015, gericht aan de arbeidsrechtbank te Brussel, bekleeg mevrouw D er zich over dat zij geen kennis kon nemen van het uitgesproken vonnis. Dit vonnis werd per aangetekend schrijven verzonden op het adres dat zij had opgegeven, maar op dit adres werden geen aangetekende brieven voor haar ontvangen. Zij verzette zich tegelijk tegen een eventueel negatief vonnis. Deze fax werd door de griffie van de arbeidsrechtbank overgemaakt aan het arbeidshof, waar deze op 3 maart 2015 als verzoekschrift in hoger beroep werd ingeschreven in de algemene rol.

DE ONTVANKELIJKHEID.

Het hoger beroep is ontvankelijk voor wat de termijn betreft.

¹ Overeenkomstig artikel 1 van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van het rijksregisternummer van de natuurlijke personen, worden personen, die bij gebrek aan bestaansmiddelen geen verblijfplaats hebben of meer hebben, en die bij gebrek aan inschrijving in het bevolkingsregister geen maatschappelijke bijstand kunnen genieten van een ocmw of om het even welk ander sociaal voordeel, ingeschreven op het adres van het ocmw van de gemeente waar ze gewoonlijk vertoeven

Het ocmw Hoeilaart betwist echter de ontvankelijkheid naar de vorm van het verzoekschrift, omdat dit niet voldoet aan de vormvereisten van artikel 1057 van het Gerechtelijk Wetboek, en ook niet werd neergelegd ter griffie van de bevoegde rechtsmacht.

Overeenkomstig artikel 861 van het Gerechtelijk Wetboek, zoals gewijzigd door de wet van 19 oktober 2015 houdende wijziging van het burgerlijk procesrecht, kan de rechter een proceshandeling alleen dan nietig verklaren, of het niet-naleven van een termijn die op straffe van nietigheid is voorgeschreven sanctioneren, indien het aangeklaagde verzuim, of de aangeklaagde onregelmatigheid, de belangen schaadt van de partij die de exceptie opwerpt. Deze nieuwe bepaling is overeenkomstig artikel 3 van het Gerechtelijk Wetboek onmiddellijk toepasselijk op de hangende betwistingen, en dekt aldus ook de nietigheden die verbonden waren aan akten of procedurehandelingen, gesteld voor de invoegetreding van de wet.

Het ocmw Hoeilaart, dat zijn verdediging heeft kunnen voordragen voor het hof, toont niet aan dat het aangeklaagde verzuim (neerlegging ter griffie van de arbeidsrechtbank/afwezigheid van een voldoende motivering) hem in zijn belangen geschaad heeft.

Het beroep is aldus ontvankelijk.

BEOORDELING.

1.

Mevrouw D gaat in haar verzoekschrift in hoger beroep niet in op de problematiek van de ontvankelijkheid van het verzoekschrift neergelegd, minstens grotendeels, in het Engels. Zij beperkt zich tot enkele opmerkingen inzake de kennisgeving van het vonnis en tot het feit dat "de foutieve beslissing" van het ocmw haar het leven nog veel moeilijker heeft gemaakt.

Het ocmw Hoeilaart vraagt de bevestiging van het bestreden vonnis.

2.

Overeenkomstig artikel 2 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken wordt voor de Nederlandstalige rechtbanken van het arrondissement Brussel de gehele rechtspleging in het Nederlands gevoerd, dit op straffe van nietigheid, zoals voorzien door artikel 40, 1^e lid van de wet. Deze nietigheid moet door de rechtbank worden uitgesproken, desgevallend ambtshalve, zelfs indien ze de belangen niet geschaad heeft van de partij die ze opwerpt (Cass. 24 mei 1993; Arr. Cass. 1993, 519). Er kan ook geen toepassing gemaakt worden van bijzondere regels in de verordening van de Europese Unie 883/ 2004 van 29 april 2004 (PB L 284, 30.10.2009, blz. 1-42), die enkel van toepassing is op de specifieke sociale zekerheidsmateries, en niet op de stelsels van sociale of medische bijstand (art. 3 van de verordening)

Indien algemeen aanvaard wordt dat het verzoekschrift, bedoeld in artikel 704 § 2 van het Gerechtelijk Wetboek, waarmee betwistingen in sociale zekerheid en sociale bijstand kunnen ingeleid worden, aan nagenoeg geen enkele formaliteit onderworpen is, dan vind nochtans de taalwet eveneens toepassing op dit verzoekschrift (Cass. 25 november 1985, Arr. Cass. 1985-1986, 426).

De eerste rechter, die ter zitting vaststelde dat mevrouw D. perfect de Nederlandse taal beheerste, heeft dan ook terecht geoordeeld dat het verzoekschrift, dat nagenoeg integraal in het Engels was opgesteld, nietig was.

3.

Het ocmw Hoeilaart is van oordeel dat het hoger beroep tergend en roekeloos is en dat dienvolgens de kosten ten laste dienen te blijven van mevrouw D.

Er dient inderdaad vastgesteld te worden dat niet alleen mevrouw D. de problematiek van het taalgebruik niet onderzocht heeft in haar beroepsakte, maar ook inhoudelijk geen elementen inbrengt tegen het vonnis van de eerste rechter die, nochtans, in ondergeschikte orde de gegrondheid van de vordering beoordeeld had en van oordeel was dat deze ongegrond was. Mevrouw C. is niet verschenen op de Inleidende zitting, zonder haar tegenstrever daarvan te verwittigen. Zij is ook niet verschenen op de zitting van 7 januari 2016 om haar standpunt verder toe te lichten. Het verzoekschrift is derhalve tergend en roekeloos, zodanig dat, in toepassing van artikel 1017 al. 2 van het Gerechtelijk Wetboek, de kosten van het hoger beroep ten laste moeten gelegd worden van mevrouw D.

OM DEZE REDENEN HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, in het bijzonder op het artikel 24,

Rechtsprekend op tegenspraak bij toepassing van artikel 747, § 2 van het Gerechtelijk Wetboek,

Gelet op het mondeling advies van mevrouw Nathalie Van den Brande, substituut-generaal, waarop geen repliek van het ocmw Hoeilaart.

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk, doch ongegrond en bevestigt het bestreden vonnis.

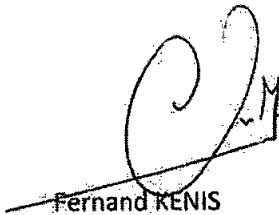
Veroordeelt, in toepassing van artikel 1017 al.2 van het Gerechtelijk Wetboek, mevrouw C. tot de kosten van het hoger beroep, zoals begroot tot op heden, door het ocmw Hoeilaart op € 120,25 rechtsplegingsvergoeding.

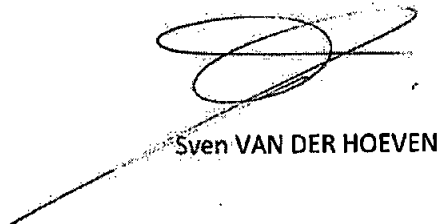
Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het Arbeidshof te Brussel,
samengesteld uit:

Fernand KENIS,
Christian LAURIERS,
Jean-Pierre VAN CONINGSLOO,
bijgestaan door :
Sven VAN DER HOEVEN,

raadsheer,
raadsheer in sociale zaken, werkgever,
raadsheer in sociale zaken, werknemer-arbeider,
griffier.

Fernand KENIS

Sven VAN DER HOEVEN

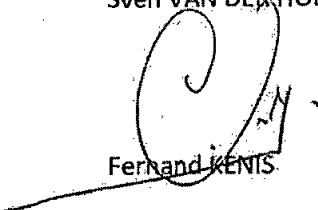
Christian LAURIERS

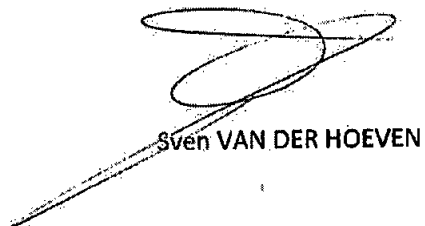
Jean-Pierre VAN CONINGSLOO

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van donderdag 4 februari 2016 door:

Fernand KENIS, raadsheer,
bijgestaan door
Sven VAN DER HOEVEN, griffier.

Fernand KENIS

Sven VAN DER HOEVEN

